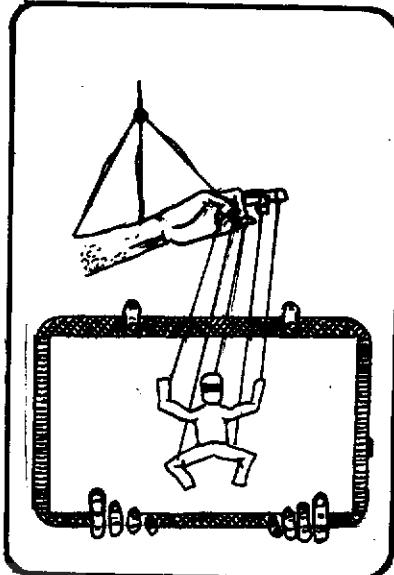

تلویزیون استعماری و تجاوز به حریم زندگی کودکان

آیادستهای دیگری از خارج روی تلویزیون گشود کار می کند؟!

در روزهای تعطیل مخصوصاً تابستان فصل پیکاری، هوس « دریارتن » و « آزاد » بودن، همراه با سوسه « بوی فرنز » و « گرل فرنز » باعث می شود که دختران و پسران جوان به خانه و شهر و ولایت پشت کنند و ندانسته ویاد استه به راهی بروند که پایانی جزا غفال، فحشاء، سرگردانی، دزدی، قاچاق فروشی و بد نامی ندارد.

در طول سال گذشته ماموران آگاهی نزدیک به ۲۵۵۰ دختر و پسر فراری را پیدا کرده اند و تحويل خانواده هاشان داده اند کمتر از نصف آنها دختر بوده اند و تابستان، نقطه اوج فراری های خانگی و میانگین سنی آنها ۱۸ تا ۱۱ سال. ماموران آگاهی هشدار می دهند که در صد موارد اغفال و فریب دختران جوان ظاهر آبافرار دختر و پسر جوان از خانه شروع می شود و بعد به اغفال کشیده می شود.

در طول سال گذشته، هر ماه دویست نفر از خانه و کشاوره خود فرار کرده اند و این فرار در ۷۰ درصد موارد برای دخترها منجر به فریب و اغفال و بد نامی شده که گاه، آنهار ابرای همیشه از باز گشت به خانه معروف کرده است! تادوسه سال پیش رقم فراریان، یعنی دختران و پسران جوان که به دلایل مختلف از خانه و شهر خود می گریختند هر ماه به ۱۰۰ نفر میرسید و اکنون این تعداد از دو برادرهم بیشتر شده است.

یکی از انگیزه‌های تازه فرار دختر و پسرهای جوان به اعتقاد مسئولان اداره آگاهی تهران شوق دریافت نمودن و قطعاً هر به تجدید گرفتاری است .
دخترو جوان که در خانه خود گرفتار انواع قیدهای است و دریافت دختران «بیکینی پوش» را فقط از طریق تلویزیون دیده است همین که با اولین پسری امروز بروش برای شکستن قید و بندها پیشنهاد اورا برای فرار از خانه و رفتگی به دریا و تماشای جنگل قبول می‌کند ، و این نقطه آغاز انواع بدینهای است !

همان شب انتشار این گزارش در روزنامه در ساعت هفت و بیم بعد از ظهر در کاتال ۲ تلویزیون ملی ایران ، که از نظر پخش برنامه‌های مضر بحال اجتماع و مردم ایران ، «اسکر تلویزیون خارجی و استعمالاریش هم بنامیم ، باز کم گفته ایم ، فیلمی نمایش می‌دادند که از نظر زیان بحال کودکان ، «مسلمان نشود ، کافرنیستند » .

آن اگر بخواهم در اینجا موضوع فیلم و مناظر آن را که به اصرار یکی از خوانندگان تنها شاهد قسم هائی از اواخر آن بودم ، برای شماتش ریح کنم ، در این جنایت و دلالی محبت با مسئولان تلویزیون استعمالاری همکاری کرده ام ! همین قدر می‌گوییم طی چند دقیقه کودکانی کمتر از ده سال ضمیم تعلیم و تفہیم عدم اطاعت از معلم و مدیر و مدرس و کنکاری با آنها ، طرز بمب انداختن بر روی اتو بیل مدیر مدرسه و آتش زدن آن راه را به همسالانش یاد داده ، مهمتر از همه برای نخستین بار در برابر چشم انداز و کنجه کاو میلیونها تماشاچی دختر و پسر ایرانی ، و پدران و مادران شان شاهد عقد و ازدواج ! دختر و پسر هشت نه ساله هم شدیم .

از پر تو توسعه شبکه تلویزیون استعمالاری و بدلالت و راهنمایی برنامه ریزان این روزهار و ابط سکسی مردم در اقصی نقاط کشور ، در ردیف ترافیک و دیگر تراکمها و تزاحمات امری عادی و پیش پا افتاده است ، غیرت و عفت و اخلاق را که دیگر خدا بیامرد .

ایراد و اعتراض من باین «دستگاه لعنتی » و کارگردانان سوئیت دار آن همان ایراد و اعتراضی است که ماموران آگاهی و مریبان اجتماع نسبت به آن تا مرز اعلام خطر به خانواده ها هشدار داده اند و آن تجاوز به دنیا معمصوم و مرزمقدس زندگی کودکان هشت نه ساله است که با جنایت و خیانت نسبت به خانواده و کشور فرقی ندارد و جنایت کار را باید بردارند ، نه اینکه بر سر کارتگاه داشت .

ستون پنجم و دست استعمالار ، شاخ و دم فدارد و لازم نیست همیشه بمب به خانه های مردم یا خیابان ها بگذارد ، همینکه کودکان آنها را در این سن و سال آنهم در فصل تابستان و در ساعات اول شب ، بایک چنین فیلمهایی از طرز زندگی خیالی دیگران و داخل کردن چاشنی سکس و خشونت به آن ، به خود مشغول داشت و از راه بدربرد چنانکه آمار نشان می‌دهد ماهانه دویست نفر را از دامان خانواده فراری می‌دهد کافی است . این از هر بمبی زیانش بحال کشور بیشتر است ، برای اینکه مفزعهای جوان و متفرگ ما را از میان

می برد و آلوده می سازد، آنهم از سالها و سینین زیرده سال . دستگاه اگر می خواهد مردم را راضی و معنویت را به اجتماع باز گرداند باید تخته بلندگوی خود را که سرتاپا به لجن، ادیت آلوده است و در راه ترویج پانواع فساد، یه انواع کارها دست می زند اصلاح کند، نه اینکه خود و سایر مردم را دونوع تمثاشچی متعلق به دونوع جهان مختلف فرض کند و به جهان مایران هرچه به خودشان دادند ، کارنداشته باشد .

چرا یک صدم آن سخت گیری و سانسوری که در مردم کتابهای منید و نوشته های سودمند بخراج میدهد و در مورد فیلم های مضر آن هم نوع تلویزیونی آن که هرچه باشد عنوان برچسب دولتی دارد نمی کند ؟ .

چرا یک هیئت دلسوز و داوطلب از مردمیان اجتماع و سرپرستان خانواده ها برای کنترل برنامه هائی که بخور دخانواده های مردم می دهند تعیین نمی کنید، تا هر عامل استعمار و مامور فروش کالائی نتواند برنامه های تبلیغاتی خود را با تجربه بروزی زنان و کودکان مردم پیاده کند .

وقتی معلم سرخانه ای به صورت تلویزیون ، با این قبیل برنامه های مخرب و مضار وجود دارد و کودکان خردسال را مستقیماً به عصیان علیه معلم و مدرسه و مدیر تا مرز کنک زدن بدآنها و بمب انداختن ببروی اتومبیل هایشان و اداره می سازد ، دیگر پرورش کودکان و جوانان چه معنی دارد ؟ وقتی دستگاهی چون تلویزیون با این قبیل برنامه ها ، یکیک و ده و ده و صد صد ، کودکان معمول مردم را از راه بدر برده از آغوش گرم خانواده به منجلاب سقوط سوق می دهد ، برنامه حمایت از خانواده های بی سرپرست چه فایده ای دارد ؟

نه خانواده و نه خاندان مردم را از بین ببرید و نه از بازماندگان آنها نگاهداری کنید .

کشی مادر و بچه اش بپروری به دیوانگی ماند این داوری *

بهانه بزرگترها و دلخوشی آنها به این است که این برنامه ها راندیده خیال می کند ، چون در ساعات خاص و ویژه کودکان پخش می شود ، بزرگترها نیازی ندارند آن را ببینند ، در صورتی که کار بالعکس است ، هرچه کودکان می بینند و می شنوند و می چشند بزرگترها هم باید ببینند و بشنوند و بچشند تا بدانند خوراک مادی و معنوی نسل آینده چیست و دست - پخت چه کسی ، این کودکان هستند که نباید یک چنین برنامه هائی را که خاص بزرگترهاست و یک بار دیگر هم آنرا در ساعات آخر شب ، برای عترت خانواده نشان داده اند ، ببینند آن مسئول برنامه هائی که برنامه ویژه کودکان را از برنامه و غذای خاص بزرگترها تشخیص نمی دهد و یا تشخیص داده و به عمد اینکار را کرده ، چرا مسئول یک چنین کار بزرگی می کنید واختیار مغز و قلب و روح خانواده های مردم را بدستش می دهد ؟

ای کاش این فیلم را یک بار دیگر مخصوص زن و بچه مدیر عامل تلویزیون

ملی و سایر وزرای مسئول و متصدیان مر بی ط، در حضور خود آنها و کودکانشان نمایش می دادند تا می فهمیدند در پناه قدرت و غفلت آنها، با پول این مملکت چه عذابهای کثیف مسمومی به خورد مردم می دهند.

ما از همه مردم زن و بچه دار و علاقمند به بقای خانواده، توقع و انتظار داریم، در راه نجات نسل جوان کشور، که پیشتر شان از راه بدربرده همین تلویزیون و مجریان جوان و نادان آن هستند، در این جهاد ملی باما همکاری کرده، از هر راهی که می توانند از تکرار این قبیل فیلم‌ها و به طور کلی هر نوع فیلم و نمایشی که به صورتی زشت و زنده و هرزه و دریده سکس و خشونت گرانی را آن هم در میان کودکان زیرده سال را تبلیغ و ترویج می کند جلوگیری کنند.

تلوزیون هم مانند هر وسیله ارتباط جمعی دیگر، در همه جای دنیا وسیله‌ای برای آموزش و ارشاد و آگاهی است، نه برای لغزش و اغفال و آلت دست شدن برای نمایش فیلم‌های خاص با منظورهای ویژه استعمالی.

در سالهای اخیر، بسکه از تلویزیون و برنامه‌های مغرب و مضرب و مبتذل آن انتقاد کرده‌ایم و هیچ گونه تغییری در آن ندیده‌ایم، از فیلم لوس و مصنوعی و مضرب به حال کودکانی چون سفرهای دورودراز «هامی و کامی»، تافیلم سراسر سکس و خشونت و اختلاف برانداز دار او ندار و دههای خالک توسری‌های دیگر، برای منهن مانند خیلی‌ها، این تصور به وجود آمده که، دست و یا دستگاه‌های دیگری بر روی این دستگاه سایه انداخته‌گه دست ایران و ایرانی نیست و به همین مناسبت این‌بار برای آخرین بار هم شده ناچاریم دست دعا به جانب خدابرد اشته از صمیم قلب به سبک دعای آن درمانه دوران تزارها بگوئیم: خدایا خودت بفریاد ما برس!

فانه خیر حافظاً و هوارحم الرحيمين.

● تلخیص از سرمهقاله: مجله خواندنیها شماره ۴۶ - ۱۳۵۷

بعیت: سیری در مطبوعات

شراب را بعنوان خون مسیح می نوشاند،
اکون به مفاسد خانمانسوز این سرم
اخطرناک بی‌برده و گروهی از کشیشهای
روشنفکر و پدران روحانی بفکر تاسیس
مراکز مبارزه با شرابخواری و میگساری
افتاده‌اند که نمونه‌ای از آنرا در بالا مشاهده
می‌کنند.

